

Het Parool - Amsterdam, dinsdag 25 oktober 2005

Geest van samoerai moet straatjeugd redden

Tekst: liedewij loorbach

foto's: jan-dirk van der burg

naast de weg van het zwaard ook die van het penseel

De Amerikaanse profbokser Auguste gelooft in de heilzame werking van vechtsport voor straatjeugd. Dus wordt in Geuzenveld, waar hij regelmatig bij zijn Nederlandse gezin woont, gedisciplineerd getraind.

In een versleten buidel tasje draagt Maurepaz Auguste (34) visitekaartjes. De kleine Amerikaan staat er zelf op afgebeeld. Hij is van onderaf gefotografeerd, blote bast, kampioensriem om zijn middel. Met geheven handen in rode bokshandschoenen kijkt hij, open mond, de camera in, de kijker aan.

Het kaartje is zijn bewijs: hij, kind van migranten uit het getto, is wereldkampioen boksen. Met een vloeiende beweging grabbelt hij het kaartje uit de buidel en legt het met een klap op tafel. "Dit gaf ik die kinderen. Ze keken ernaar, hun monden vielen open." De pubers op het schoolplein in Geuzenveld, die eerst nog stonden te etteren, keken vol respect naar de man die hen toesprak in de Amerikaanse gettotaal uit videoclip.

Auguste vertelt vol vuur over het voorval. "Ik ben een rolmodel voor die kinderen. Ik kom van de straat en ik heb het gemaakt. Naar mij luisteren ze wel."

Wat de professionele bokser ze wil vertellen is: maak iets van je leven. Creëer je eigen kansen, geloof in jezelf. Middels boksen en worstelen, allebei Olympische sporten, wil hij ambitie in de kinderen wakker maken. Hij wil ze een doel geven, en vertrouwen in zichzelf.

Maar hij wil ze ook leren dat je er met sporten alleen niet komt. Opleiding is noodzaak. De Amerikaan kent de kritiek van onderzoekers dat vechtsport het agressieve machogedrag van dit soort jongens vergert. Maar, zegt hij, dat komt door het machosfeertje dat veel boksscholen zelf ook hebben, met de nadruk op winnen en met posters van stoere vechters aan de muur. Het moet en kan anders, zegt Auguste.

Hij haalt Musashi aan, zijn samoeraiheld uit de zeventiende eeuw: "Een echte strijder kent zowel de weg van het penseel als de weg van het zwaard."

In New York runt Auguste twee gyms waar 's middags kinderen gratis kunnen komen voor huiswerkbegeleiding en bokstraining. Deze zogenoemde Warrior Houses zijn Augustes eigen concept en staan beide in arme wijken. "De jongens betalen ons met het maken van hun huiswerk en aan het einde van de dag zijn ze zo moe dat ze niets meer willen behalve eten en slapen."

In buurten als Harlem is het alternatief voor die kinderen zwerven op straat. "En daar zien ze Raoul de drugsdealer of Hakim de vechtersbaas. Geen goede voorbeelden."

Ook Geuzenveld verdient een Warrior House, vindt de Amerikaan. Sinds februari woont hij in een eenvoudig ingericht appartement in dit deel van de stad, met zijn vele probleemjongeren. Auguste volgde zijn Marokkaans-Nederlandse vriendin Nezha Aberkan en hun zoon Prince naar Geuzenveld.

De bokser hoopt dat zijn vrouw kan werken in het Warrior House dat hij hier op wil zetten. In uitkeringen gelooft hij niet.

En zo zorgt hij voor haar, en voor de kinderen in de buurt. Eind oktober vertrekt hij weer naar Amerika, om te boksen en om goed betaalde boksseminars - gebaseerd op theorieën van Musashi - te geven aan de New Yorkse jetset. Maar hij komt terug. Voor zijn vrouw en kind. En voor Yousef en Bilal en Hamid en Mouchin en Danny en al die andere kinderen die hij al maandenlang buiten traint. "Ik moet dat Warrior House opzetten. Ik kan ze niet teleurstellen."

Met goed weer is het op zondag om één uur 's middags trainingstijd. Gewoon op het pleintje voor zijn huis. Bij te veel bekijks en bemoeienis vanuit alle woningen die op de training uitkijken, verhuizen ze naar een pleintje verderop. En soms mag Mau gratis met de kinderen trainen op de mat in Benjamin's Gym bij Sloterdijk.

Auguste gelooft in 50 Cents motto: 'Get rich or die tryin'. Toch stopt hij veel tijd in kinderen die hem nooit met geld zullen betalen "Ik ben het verschuldigd aan mijn negentien bloodbrothers die er nu niet meer zijn. Als zij een kans hadden gekregen, dan was alles misschien anders geweest."

Maurepaz Auguste groeide op in een van de slechtste wijken in

Newark, New Jersey. Zijn moeder is Mexicaans, zijn vader Afro-Amerikaans. "Er was weinig leuk aan mijn jeugd." Hij leefde het gettoleven: zat net zo vaak in de gevangenis als erbuiten, sliep op straat en in busstations, beroofde mensen, belandde in gewelddadige vechtpartijen.

Tien jaar oud was hij tijdens zijn eerste vechtpartij. Op zijn elfde werd hij opgenomen in het ziekenhuis met alcoholvergiftiging. Een paar jaar later was hij lid van de beruchte Bloods, de gang die zich geheel in rood kleedt. Hij zat in het 'Double Duce'-chapter. Ze waren met 22 man. Auguste is een van de drie gangleden die het gewelddadige straatleven overleefden. Boksen bleek zijn uitweg.

Al voor hij zelf de handschoenen aantrok, was hij in de ban van vechtsporten. Een gevangenbewaarder zag Auguste, dertien jaar oud toen, een boek over Bruce Lee lezen. "Ik heb iets beters voor je," zei de man. De volgende dag nam hij Het boek van de Vijf Ringen van Musashi voor hem mee. Sindsdien heeft Auguste het werk van de Japanse samoeraistrijder 'honderden' keren gelezen, in talloze vertalingen. "En ik leer er nog steeds van." Als tiener verdiepte hij zich in Musashi om erover te kunnen opscheppen op straat, zegt hij nu. Net zoals hij trainde om op straat te kunnen overleven, niet om ooit wedstrijden te gaan boksen. De omslag kwam op zijn twintigste. Al eerder was Auguste bijna dood geweest: een kogel die zijn ruggengraat schampte, flinke doses cocktails van heroïne en

cocaïne, een koevoet in zijn hoofd, steekpartijen waar hij midden in sprong. Maar nooit zette het hem aan het denken.

Tot hij verdrong. "Officieel was ik dood." Auguste was met zijn gettovrienden op het strand. "Ik had een hele fles Hennessy op, had drugs genomen en besloot te gaan zwemmen." Niet veel later lag zijn lichaam op het strand. Een man van de kustwacht was hem aan het beademen en gaf hartmassage. Er stonden veel mensen omheen. Auguste zag het allemaal van bovenaf gebeuren, alsof zijn ziel zijn lichaam al verlaten had. Uit het niets hoorde hij een kwade Spaanse stem: "Als je nu je leven niet verandert, zul je kennis maken met de helse vuren."

Twee weken was Auguste in verwarring. Toen ging wist hij het. Hij terug naar school en haalde zijn diploma. Het doel van bokstrainingen was nu professional te worden. Dat is gelukt. Bovendien regelt hij zijn eigen gevechten, zodat hij zelf de winst opstrijkt. "Ik zie mezelf niet als een vechter, ik ben een ondernemer."

Met de Warrior Houses wil Auguste andere kinderen de kansen bieden die hij gemist heeft. Hij wil kinderen behoeden voor het nare straatleven dat hij gehad heeft. En al is Geuzenveld 'een paradijs vergeleken bij South-Bronx', ook in Geuzenveld hangen de kinderen doelloos rond op straten vol geweld. "Laatst nog sprak ik een jongen die ik maanden niet gezien had. Hij had een tijd bij me getraind. Bleek dat hij aan het herstellen was van een schotwond. Een andere jongen had twee gebroken enkels. Hij was achterna gezeten en uit angst van de tweede verdieping naar beneden gesprongen."

Vanaf zijn balkon aan het Sape Kuiperplantsoen kijkt hij neer op het gehang. "Je kunt als kind alles mee hebben, maar als je buurt vol armoede en agressie zit, is de kans dat het verkeerd afloopt groot."

Copyright: Het Parool